Doğan Kardeş

Sayı: 58 | 4 Aralık 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

BU KARDEŞİN İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI VAR MI ?

Küçük yaşta biriktirilen para bir mutlu geleceğin ilk adımıdır.

Para biriktirmek için en güzel yol Yapı ve Kredi Bankası İkramiyeli Aile Cüzdanıdır.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(MORAN — 2481) — 63

M 827

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
4 Aralık 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 Cilt: 3
Sayı: 620-58
Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT
Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: **Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst.** ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: **27 34 54 - 55 - 56** ✶ Muhasebe Tel. : **22 00 24**

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: **25 TL.** ✶ Altı aylık: **12,5 TL.** ✶ Yurt dışı yıllık: **38 TL.** ✶ Yurt dışı altı aylık: **19 TL.** ✶ **Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir** ✶ **Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDI BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

YÜRÜYEN E V

Kansas Amerika'nın en büyük eyaletlerinden biridir. Geçenlerde bu eyaletin Landmark şehri halkı görülmemiş bir taşıma işine şahit olmuştur. Şehir meclisi 1919 yılında yapılmış bir evi müze haline getirmek istemiştir. Ev, şehrin merkezindeki bir arsaya resimde görüldüğü şekilde taşınmıştır.

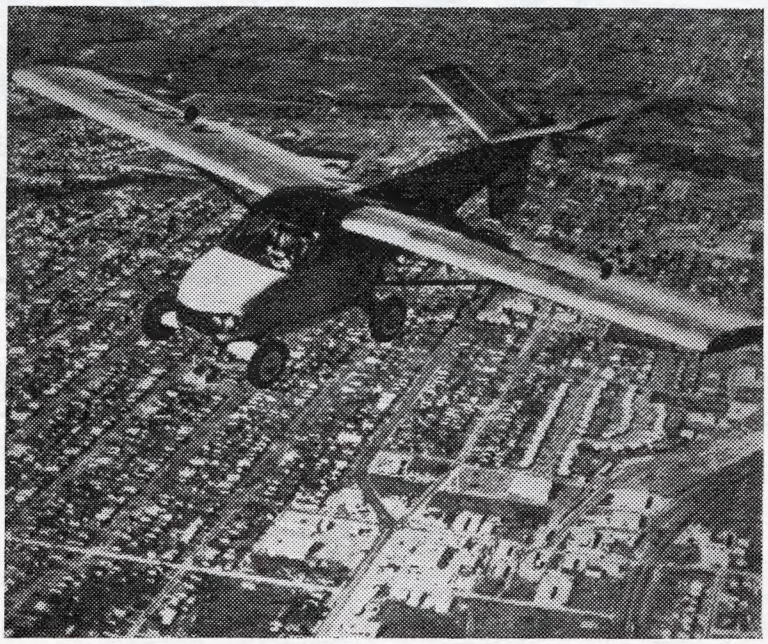

UÇAK - OTOMOBİL

Amerika'nın Dallas şehrinde «Ling - Tenco Electronics» firması, iş adamları için hem karada, hem havada giden ve kullanılması çok kolay olan bir taşıt yapmıştır. «Aerocan» (Uçak - otomobil) adı verilen bu taşıt 4 kişi taşımakta ve saatte 100 km. hız yapmaktadır. 100 beygir gücündeki motoru, kuyruğuna bağlı pervaneyi tıpkı bir uskur gibi çevirmekte, taşıt yere indiğinde de güç küçük bir kol ile tekerleklere aktarılmaktadır. Kanatlar geriye doğru kapanarak taşıta uzun kuyruklu bir otomobil görünüşü vermektedir. Beş saat havada kalan «Uçak - Otomobil» iş adamları arasında geniş ilgi uyandırmıştır.

DOĞAN KARDEŞ'İN 1001 HEDİYE

Kampanyasında kazanan

1001 KARDEŞİMİZİN

adlarını önümüzdeki sayımızda yayımlayacağız.

SUALTI OTOBÜSÜ

Ünlü Fransız romancısı Jules Verne'nin «Denizler altında 20.000 fersah» adlı eseri gibi fantazi romanlar, modern bilimin hayal gücünü kamçılamaktan geri kalmıyor. Hemen hergün uzun çalışmaların meyvesi olan bir buluş küçülmüş dünyanın dört bir yanında ilgiyle karşılanıyor. Bu sayfalarda resimlerini gördüğünüz SUALTI OTOBÜSÜ de Amerika'lı mucit Edwin Link'in bir buluşu...

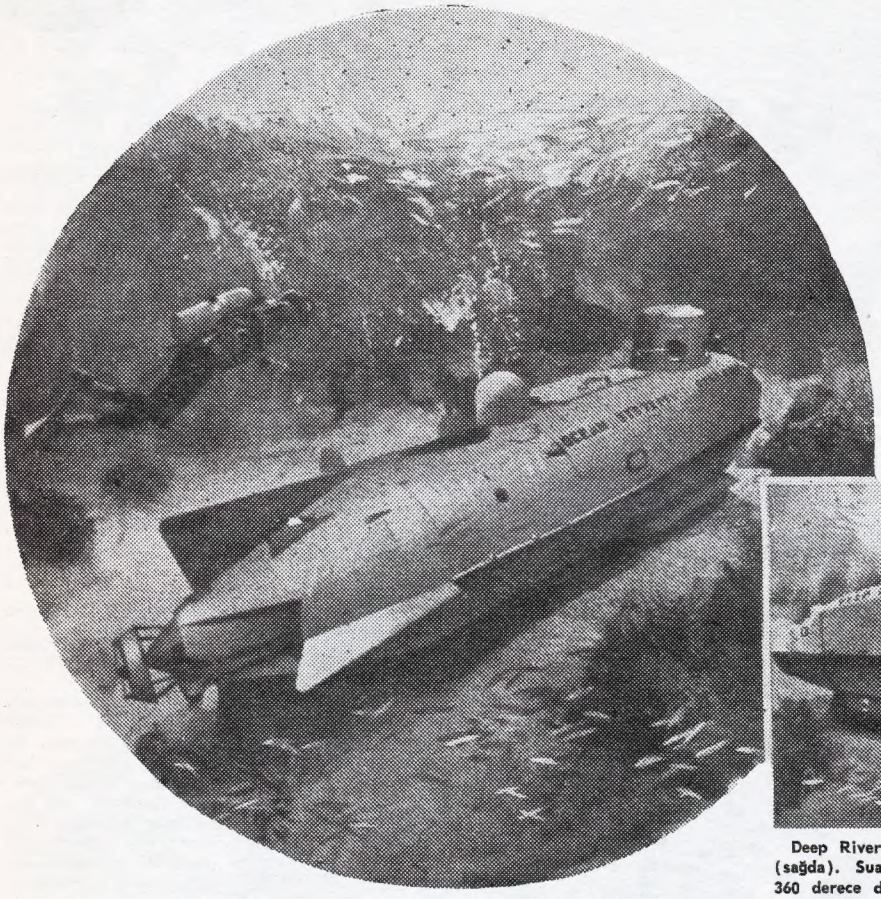

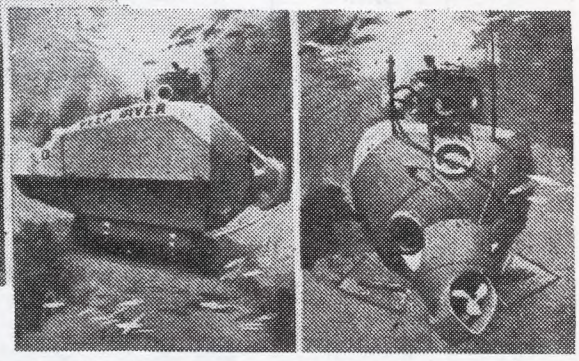

Deep River bir dalışı sırasında denizin dibine oturmuş durumda (sağda). Sualtı otobüsünün ilgi çekici motoru ekseni etrafında 360 derece dönebilmektedir (üstte).

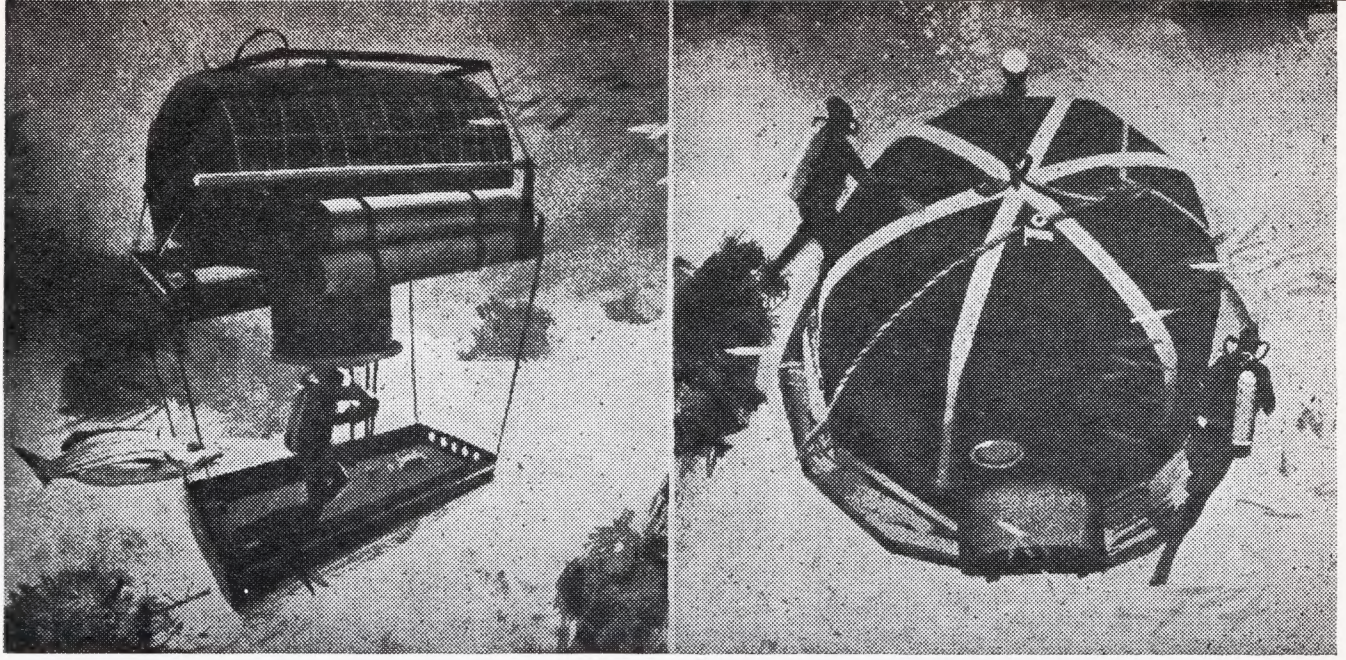

DENİZDİBİ ARAŞTIRMALARINDA KULLANILAN İKİ BALON — Denizlerin dibi son yıllarda insanların geniş ilgisini çekmekte, bilim adamları insanlığın geleceğinin denizlerin dibinde olduğunu söylemektedirler. Yukarıdaki iki resimden sağdakinde denizdibi araştırmalarında kullanılan ve balıkadamlar için oksijen tankı vazifesini gören bir balon, soldaki resimde ise ayni amaç için yapılmış balon şeklinde bir denizdibi çadırı görülmektedir.

Edwin Link adındaki Amerika'lı bir mucit, geleceğin besin depoları gözüyle bakılan denizlerin altını kolayca incelemek için bir sualtı otobüsü yapmayı düşünmüş... Aylarca süren çalışmalar sonunda da bunu başarmış.

Amerika'lı mucidin «Deep River» adını verdiği sualtı otobüsü büyük bir su basıncına karşı koyabilecek güçtedir. Öyle ki okyanusların 400 m. derinliğine kolayca inebilmektedir. Bir pilot ve bir gözlemciden ayrı olarak iki de balıkadam taşıyabilecek genişliktedir.

Sualtı otobüsü 24 saat dipte kalabilecek şekilde oksijen tanklarıyle donatılmıştır. Gözlemcinin oturduğu bölmede sualtı film makineleri bulunmaktadır. Bir eksen üzerine bağlanmış olan motoru ve gerisindeki uskuru 360 derece dönebilmekte, böylece taşıtın sualtındaki hareketleri çok kolaylaşmaktadır. Bundan ayrı olarak 2 irtifa dümeniyle 1 istikamet dümeni sualtı otobüsüne yön vermektedir.

Deep River'in diğer bir özelliği de sualtında balıkadamların tekneye kolayca girip çıkmalarını sağlıyacak düzene sahip olmasıdır. Gövdesinin altında geniş ayakları olan taşıt, denizin dibine rahatça oturmakta, özel çıkış bölmelerinden dışarı çıkan balıkadamlar da gerekli numuneleri toplamaktadırlar.

Sualtı otobüsü, geçenlerde Bahama adaları yakınında dalış tecrübelerini başarıyle tamamlamıştır. Tecrübeler sırasında taşıtın denizdibi bitkileri ve hayvanları, akıntılar, petrol ve maden araştırmaları, jeoloji etüdleri v.b. gibi çeşitli konuda bilim adamlarına yararlı olacağı tespit edilmiştir.

Amerika'lı mühendis Edwin Link başarısından ötürü kendisini tebrik eden bilim adamlarına ileride sualtı otobüsünü daha da geliştireceğini söylemiştir.

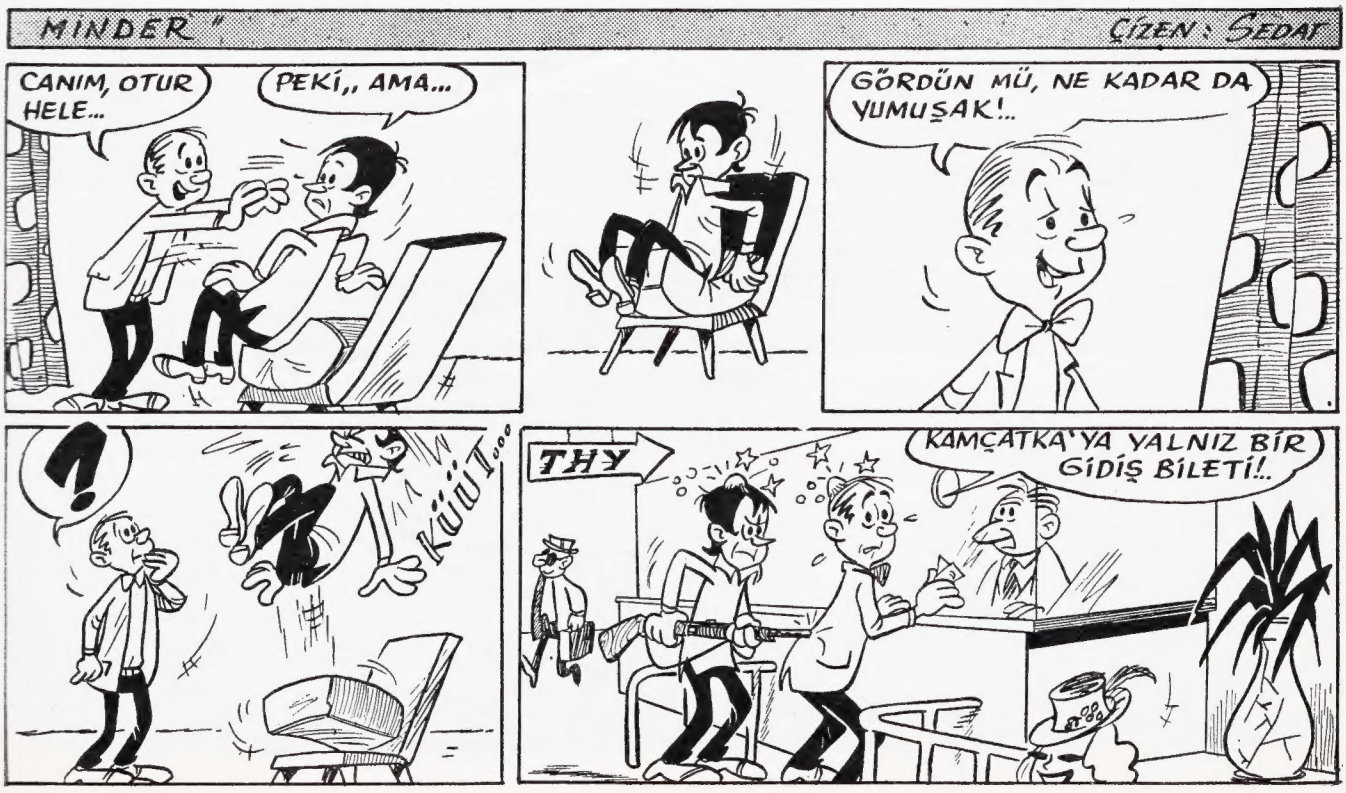

AKDENİZ

NÖBETÇİ GÜRÜLTÜNÜN OLDUĞU YERE YAKLAŞIR... ETRAFI DİNLER...
BELKİ DE BİR TAVŞANDI... BU....

FAKAT CÜMLESİNİ TAMAMLIYAMADAN YERE YIKILIR. PALA HEDEFİNİ BULMUŞTUR...
AH!..

ETRAF YİNE ESKİ SESSİZLİĞİNE GÖMÜLÜR. ŞAHİN REİS İHTİYATLA YAKLAŞIR...
ŞİMDİ MAĞARANIN SIRRINI ÖĞRENECEĞİM... İNŞALLAH İÇERİDE BAŞKALARI YOKTUR!
ÖZCAN ERALP

PALASI ELİNDE MAĞARAYA GİRER...

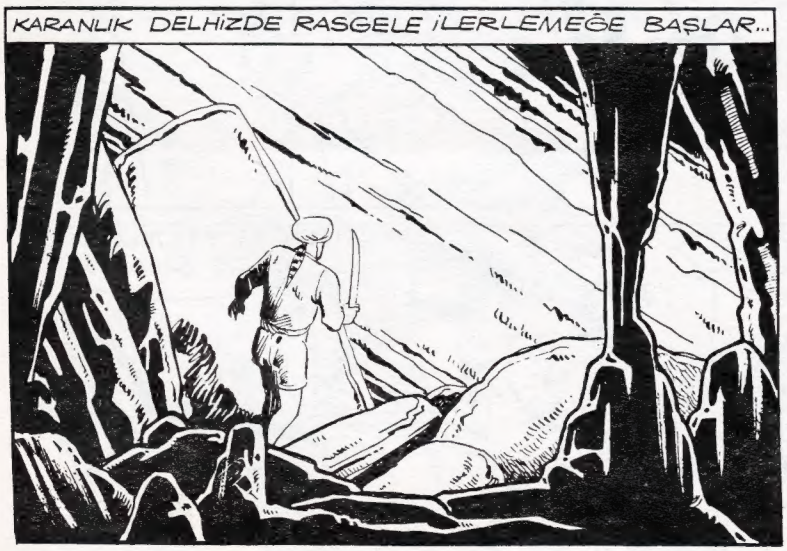
KARANLIK DELİZDE RASGELE İLERLEMEĞE BAŞLAR...

EPEY İLERLEMİŞTİR Kİ, BİRDEN GÖRDÜĞÜ MANZARA KARŞISINDA DONAKALIR

ŞAHİN

6 TRABLUS'TA EL MEHDİ ADINDA BİR AŞİ VALİYİ ESİR ALIR. PADİŞAH DURUMU ÖĞRENMEK İÇİN ŞAHİN REİSİ TRABLUS'A GÖNDERİR. ŞAHİN REİS'İN TRABLUS'TA İLK İŞİ GEMİDE DOST OLDUĞU TÜCCAR ABDÜL'Ü BULMAK OLUR. ABDÜL OLAN BİTENİ ANLATIR. ŞAHİN REİS ŞÜPHELENDİĞİ ŞEYTAN KAYALARINI GÖRMEYE GİDER.

ÖNÜNDE ALTINLAR, ELMASLAR VE KIYMETLİ TAŞLARLA DOLU BİR HAZİNE DURMAKTADIR...ARTIK ŞEYTAN KAYALARINDAKİ MAĞARANIN SIRRI ÇÖZÜLMÜŞTÜR...

ÖZCAN ERALP

SULTAN VE ŞEYHİN SOYGUNCULUKLA ELDE ETTİĞİ HAZİNE... ONLARA BİR DERS VEREYİM DE, AKILLARI BAŞLARINA GELSİN!

ŞAHİN REİS HAZİNEYİ BÜYÜK BİR ÇUVALA DOLDURUR.

ALTINLARIN YOK OLDUĞUNU DUYUNCA, HALLERİNİ GÖRMEK İSTERİM...

ARKASI VAR

HER DİL KONUŞULURMUŞ!

Otelin antresinde «Bütün diller konuşulur» yazılı bir levha vardı. İçeriye giren bir turist «Danışma» ya yaklaştı ve İngilizce konuşmaya başladı. Bir oda istiyordu... Cevap verilmediğini görünce sordu:

— «Kim o her dili konuşan?»

Oradan biri cevap verdi:

— Kim olacak, turistler...»

ZOR OLAN NEYMİŞ?

Akıl hastanesinde doktor sabah vizitesine çıkmıştı. Bir hastayı elleri üzerinde amuda kakmış görünce dayanamayıp sordu:

— «Bu şekilde durmak zor değil mi?»

Hasta yorgun cevap verdi:

— «Asıl zor olan dünyayı eller üzerinde taşımak doktor bey!..»

HİKÂYECİK:

PARASIZ UÇAK YOLCULUĞU

İskoçya'lılar pek tutumlu insanlardır. Bu yüzden, onlara yakıştırılmış cimrilik hikâyeleri pek çoktur. İşte size bunlardan bir tanesi...

Bir İskoçya'lıyle karısı, hava alanına yakın bir yerde dolaşıyorlardı. Yere konmuş iki kişilik bir uçak görünce dayanamadılar, pilota yaklaşarak, şöyle kısa bir hava yolculuğunun kaça yapılabileceğini sordular. Pilot pek şakacı bir adamdı. Gülerek:

— «Beş dakika için elli liranızı alırdım, ama,» dedi, «madem ki İskoçya'lısınız, binin uçağa, size parasız bir tur yaptırayım! Yalnız arkaya tek kişilik yere sığışacaksınız...»

İskoçya'lı ve karısı binmeye davrandılar. Pilot onları eliyle durdurdu ve adama:

— «Ama, bir şartım var» dedi. «Yolculuk süresince hiç konuşmayacaksınız, bağırıp çağırmıyacaksınız. Ağzınızdan tek kelime çıkarsa elli liranızı alırım, anlaştık mı?»

İskoçya'lı sert bir sesle:

— «Kabul!» dedi.

Az sonra havalandılar. Pilot kafasına koymuştu: Bu cimri insanların yüreğini bir parça hoplatacaktı.

Uçak olmadık akrobasi hareketleri yapıyor, takla atıyor, ters uçuyor, dikine dalıyordu. Ama, karı-kocadan hiç ses çıkmıyordu.

Beş dakika sonra uçak inişe geçmiş, tur sona ermişti.

Yere indikleri zaman, İskoçya'lı pilotun omuzuna dokunarak sordu:

— «Artık konuşabilir miyim?»

— «Elbette. Yolculuk bitti.»

— «Ben sizin şartlarınızı yerine getirdim. Ama, şunu haber vereyim ki, takla attığımız sırada karım aşağıya düştü!..»

Pilot az kalsın küçük dilini yutacaktı. İskoçya'lı, anlaşmayı bozarak elli lira ödememek için karısının uçaktan düşüp ölmesi karşısında bile dilini tutmuştu.

7 YANLIŞ

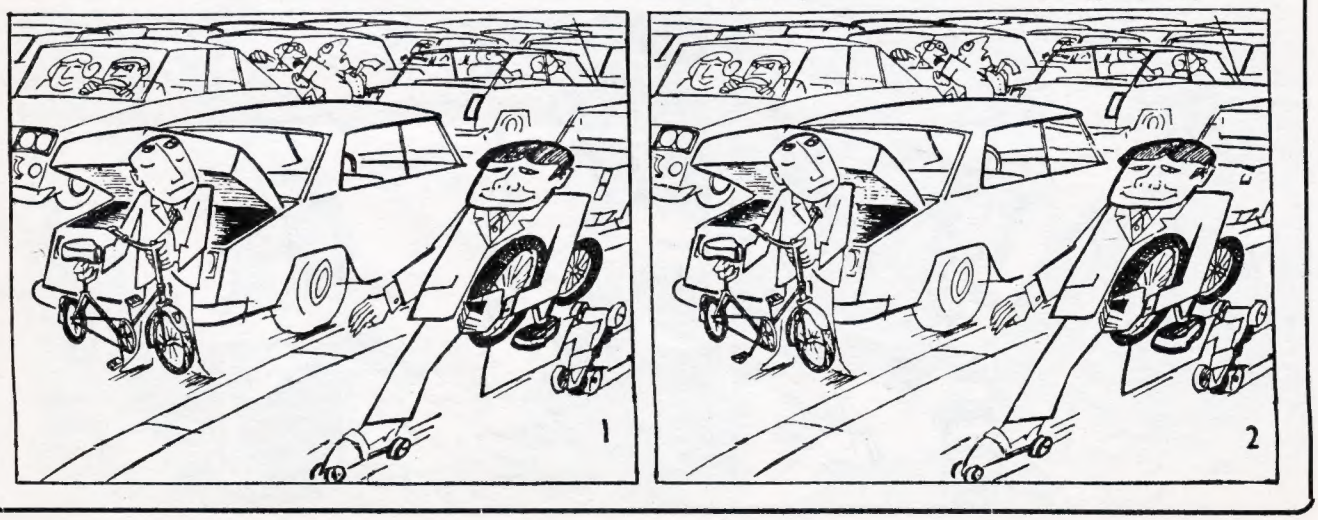

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Otomobillerin arasından geçen adamın kravatı değişik ve (2) arkasından geçtiği otomobilin arka tamponu kısalmış. 3) Soldaki adamın elindeki bisikletin ön çamurluğu üstündeki lâmba yok olmuş ve (4) pedalı değişik. 5) Duran otomobilin direksiyonu farklı. 6) Paten yapan adamın kolluğu altındaki bisikletin selesi daha kalın ve (7) sol omuzu hizasındaki otomobilin tarı yok olmuş.

KAPTAN
ve çocukları
EDİ ile BÜDÜ
9-17
by R. DIRKS
HAVA
GARAJ
A..A... BACAKSIZA BAK. LASTİK KAYIĞINI ŞİŞİRMEYE GELİYOR!
BAKALIM, BECEREBİLECEK Mİ?
HAVA
GARA
GÖRDÜN MÜ, BACAKSIZ'I? BAŞINDAN BÜYÜK İŞLERE KALKARSA BÖYLE OLUR İŞTE...
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate, Inc
BEN SİZE ŞİMDİ GÖSTERİRİM, UKALÂLAR!..
HAVA
BEĞENMEDİĞİNİZ BACAKSIZ'I GÖRDÜNÜZ MÜ, ŞİMDİ?

NASRETTİN

BİLMİYORUM NE YAPSAM? SIĞINDIM YARADANA ULU TANRIM BU AKŞAM ÜÇ TİLKİ TUTTUR BANA..
6

BIRAK OTLASIN HAYVAN, ONA YARAR ÇİMENLER. GÖRÜRSEN TİLKİ FALAN, HEMEN BANA HABER VER.

YÜRÜ KARDEŞİM, YÜRÜ YE ORMANI GÖTÜRÜ...
HAKARET ETTİ...

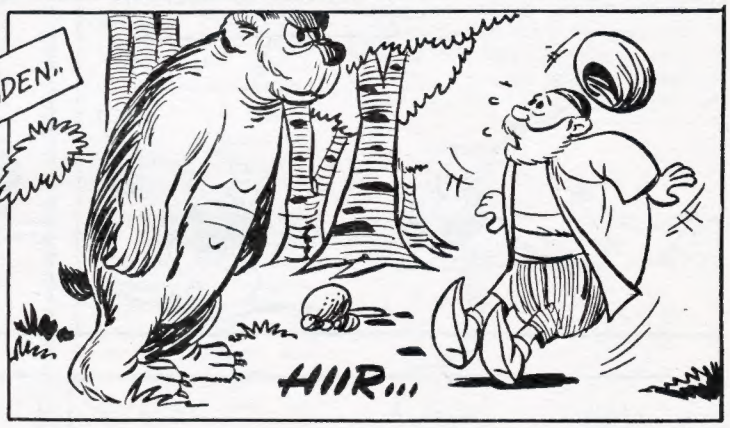
ANİDEN..
HIIR...

HOCAAA... ATSANA TÜFEK AYI BENİ YİYECEK...

ŞU AĞACA ÇIKARSAM HİÇ KALMAZ KORKUM, TASAM..

BEN KAÇMALIYIM, EVET... HEMEN TABANA KUVET..

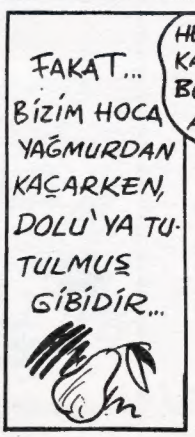
FAKAT... BİZİM HOCA YAĞMURDAN KAÇARKEN, DOLU'YA TUTULMUŞ GİBİDİR...

HEY TANRIM BANA ACI, KALBİME CESARET VER... BU BİR ARMUT AĞACI.. AYI BUNU ÇOK SEVER
CEDAT

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

BATIK GEMİNİN ESRARI

— 6 —

Yazan: **FRANK CRİSP**

Dev balinanın sırtına zıpkın bir mızrak gibi saplanıp kalmıştı ama hayvan hiç bir şey olmamış gibi yoluna devam ediyordu...

Ertesi gün Güney-Rüzgârı gemisinde herkes şafakla birlikte faaliyete girişmişti. Gün, güzel olacağa benziyordu. Rüzgâr yoktu. Deniz ayna gibi pırıl pırıldı. Güneş doğar doğmaz, Kelly birkaç adamıyla beraber bir sandala atlayıp Güney-Rüzgârı'na geldi.

Dirk, İrlanda'lı kaptanı karşıladıktan sonra:

— «Bir fikrim var», dedi. «Bu sakin ve aydınlık havada denizin içi cam gibi berraktır. Yaptığımız sondajlara göre bu kısımda derinlik on iki kulacı geçmez. Ben sekiz kulaca kadar dalarım, eğer dipte bir gemi enkazı varsa mutlaka görürüm.»

— «Nasıl uygun görürsen öyle yap.» diye cevap verdi Kelly.

Güney-Rüzgârı mercan kayaların kuzey ucuna vardı. Dirk hemen soyunup mayosunu giydi. Mac Donald motörlerle Mani bocurgat ile, Jim emniyet ipiyle, Treacle ise hava tüpüyle meşgul oluyordu. Dirk'in bir işareti üzerine Mani bocurgatın manivelâsını çevirerek halatı açmaya başladı. Dirk bakır başlığı başına geçirdi. Kompresör açıldı ve zarp musluğundan hava gelmeye başladı. Dirk küpeşteye gelerek demir merdivenden indi ve suya daldı. Az sonra suyun yüzünde hava kabarcıkları belirdi.

Birkaç saniye sonra Jim taşıdığı kulaklıklarda Dirk'in sesini duydu:

— «Mükemmel, indirin.»

Mani, bocurgatı biraz daha çalıştırdı. Dirk yeniden konuştu:

— «Kâfi, durun. Etrafımı çok iyi görebiliyorum.»

Okyanusun dibi Dirk'in otuz ayak kadar altında uzanıyordu. Orada burada renk renk deniz bitkileri ve yassı yassı kayalar vardı. Dirk'in çevresinde irili ufaklı binlerce balık cirit atıyordu.

Dirk çevresini gözlerken Güney-Rüzgârı da ağır ağır ilerliyordu. Aslında bu tip dalış çok tehlikeliydi. Çünkü Dirk her an bir yere çarpıp sıkışabilirdi.

Dirk bütün dikkatini vermesine rağmen batık bir gemi izine raslayamıyordu. On dakikadır suyun içindeydi. Vücudu nerdeyse buz kesecekti. Dirk tam yukarı çıkmaya niyetlenirken, önünde kapkara ve şekilsiz bir yığın belirdi. Kulaklıkta yine Dirk'in sesi duyuldu:

— «Alo! Durdurun, dipte bir şey var!»

Eğer Dirk vaktinde bağırmasa, gemi yavaş ilerlemesine rağmen elli ayak kadar yükseklikte görülen bu engele çarpabilirdi. Mac Donald motoru tam yol geri çalıştırdı ve gemi hızlı sarsıntılardan sonra durdu ve gerilemeye başladı. Bu sırada Jim önündeki karaltıya yirmi ayak kadar yaklaşmış ve bunun bir gemi enkazı değil, küçük kayalardan bir adacık olduğunu farketmişti. Durumu Mac Donald'a bildirdi:

— «Bir şey değilmiş. Halatı iki kulaç yükseltin, sonra ileri!»

Mac Donald sordu:

— «Mercan kayayı baştanbaşa geçtik, hâlâ çıkmıyor musun?»

— «Beş dakika daha.»

Dirk, okyanusun dibini araştırmaya devam ediyor, fakat bir şey göremiyordu. Eğer Kelly'nin dedikleri doğruysa, batık gemi daha derin kısımlarda olmalıydı. Birden, tam gidiş istikametinde kendisine doğru gelen belirsiz bir şekil farketti. Sonra da koyu renkli, beyaz benekli kocaman bir baş!.. Ömründe hiç bu kadar büyük balina görmemişti. Dirk'in eli farkında olmadan belindeki bıçağa gitti. Halbuki bıçak bu hayvana, bir toplu iğneden fazla tesir etmezdi. Balina, sekiz ayak genişliğindeki dev ağzını açmış geliyordu! Okyanusun bütün hayvanlarını çok iyi tanımasına rağmen, Dirk iliklerine kadar ürperdi. Gözleri faltaşı gibi açılmıştı. Ansızın hayvan yön değiştirdi ve hilâl biçimindeki kocaman kuyruğunu ağır ağır sallayarak uzaklaştı.

Bir kaç saniye sonra Dirk'in kulaklığında Jim'in sesi duyuldu:

— «Dirk, seni yukarıya çıkarıyoruz. Gemi kadar büyük bir balık var!»

Jim hiç şüphesiz biraz büyütüyordu. Yoksa gemi kadar büyük balık olamazdı.

— «On dakikaya kadar çıkıyorum.» diye karşılık verdi Dirk.

— «Peki, ya balık?»

— Beni rahatsız etmiyor. Bir balina bu.»

On dakika sonra Dirk gemideydi. Kelly çok heyecanlanmıştı: «Ömrümde bu kadar kocaman balina görmedim.» diye söyleniyordu. Ona göre balinayı mutlaka temizlemek lâzımdı. Dirk ise böyle zararsız bir hayvanı öldürmek için sebep görmüyordu. Fakat İrlanda'lı kaptan kararlı görünüyordu. Dirk münakaşa etmektense susmayı tercih etti.

Güney-Rüzgârı ile Fiafia ardarda ilerlerken, balina da kocaman siyah yüzgeçlerini göstererek suyun üstünde yüzüyordu.

Kaptan Kelly, Saki ve üç yerli denize bir şalupa indirdiler, ava katılmak isteyen Mani ile Treacle de aynı şalupaya bindiler. Ahçıbaşı, en güvendiği silâhını, satırı yanına almıştı. Kelly, teknenin burnunda, ayakta duruyor ve orta boyda köpek balıklarını avlamaya yetecek elli kulaç uzunluğunda halatı ile yedi ayak uzunluğundaki üç zıpkını elinde tutuyordu.

Dirk küpeşteden sarkarak:

— «Vurduğunuz zaman balina dalacak, dikkat edin, ip dolaşmasın.»

— «Merak etme, diye haykırdı Kelly, yarım saate kalmaz, balina elimdedir.»

Kelly kasketini arkaya devirdi, zıpkınlardan birini sağ eline aldı ve iki ayağını yana açtı. Saki arkasına diz çökmüştü. Treacle tehlikeli bir pozisyonda, ayakta duru-

Kaptan Kelly olanca kuvvetiyle zıpkını salladı...

yordu. Bir eliyle, düşmemek için yerlilerden birinin kıvırcık saçlarına yapışmıştı, öbür eliyle de et satırını sallayıp duruyor ve:

— «Yok kullanmak zıpkın, ben var bu satır vurmak balina...» diye kendi kendine söyleniyordu. Şalupanın tehlikeli bir şekilde sallandığını gören Kelly arkasına döndü, boğuk ve tehditkâr bir sesle:

— «Eğer oturmazsan zıpkını balina yerine sen yersin, şebek herif!» diye haykırdı.

Bu sözler üzerine zenci ahçı süklüm püklüm çöktü ve İrlanda'lı kaptana göz ucuyla ters ters bakmaya başladı.

Şalupa durmadan yol alıyor, fakat artık balina görünmüyordu. Teknedekiler birkaç dakika beklediler. Sonra Kelly'nin bir haykırışı, balinanın yüze çıktığını bildirdi. İki yüz yarda kadar ötede, hayvanın siyah yüzgeçleri görünüyordu. Yerliler küreklere asıldılar ve sakin sakin yüzmekte olan balinaya iyice yaklaştılar.

Kelly, balinayı ürkütmemek için her türlü hatalı manevradan kaçınıyordu. Hayvanın tam hizasına gelince, zıpkını bütün gücüyle fırlattı ve balina, sırtına gömülen zıpkınla birlikte sulara daldı. Bu arada zıpkına bağlı ip ıslık çalarak ve şalupayı sarsarak, hızla boşanıyordu.

İp, ikiyüz ayak kadar boşandı, sonra bir gevşeme oldu: Balina yüze çıkıyordu. Kelly ikinci zıpkını atmak üzere davrandı. Bir dakika sonra, elli yarda kadar ilerde, siyah yüzgeçler tekrar belirdi. Saki ipi sarmaya koyuldu. Zıpkın, hayvanın sırtına bir mızrak gibi saplanıp kalmıştı. Fakat balina hiçbir şey olmamış gibi yoluna devam ediyordu.

Kelly, şalupanın balinaya iyice yaklaştığı bir sırada ikinci zıpkını attı. Bu defa, nedense zıpkın girmedi ve sanki çelikten bir duvara çarpmış gibi sıçrayıp suya düştü. Kelly, küfürler savurarak üçüncü zıpkını fırlattı. Nafile! Dev balina oralı bile değildi. Yerliler kendilerini tutamayıp makaraları koyverdiler. Saki balinanın uysal halini görünce eğlenmek için ipi küreklerden birine doladı. Tam o anda balina gidişini hızlandırdı ve şalupa devrilecek gibi sallanmaya başladı. Kelly öfkeden kıpkırmızı:

— «İpi kesin!» diye haykırdı.

Treacle ipi kesmek için satırını var gücüyle indirdi. Fakat boşa giden satır ipi kesecek yerde, az kalsın yerlilerden birini ikiye biçecekti.

(Devamı var)

GARİP ama GERÇEK

İNSAN HAKLARI EVRENSEL BİLDİRİSİ

10 Aralık «İnsan Hakları Evrensel Bildirisi» nin imzalandığı gündür. 1948 yılında Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından hazırlanan bildiri 60 millet tarafından imzalanarak yürürlüğe girmiştir. Türkiye de bildiriye imza koyan devletler arasında bulunmaktadır.

İnsan Hakları evrensel bildirisi ileri ve tam bir demokrasi anlayışına dayanır. Bildiri bir önsöz ile 30 maddeden ibarettir.

İnsan Hakları Bildirisi'nin önemli bazı maddelerini aşağıya alarak bildirinin kapsadığı fikirleri açıklıyoruz:

1 — Bütün insanlar hür, haysiyet ve haklar bakımından eşit doğarlar. Birbirlerine karşı kardeşlik düşüncesiyle hareket etmelidirler.

3 — Yaşamak hürriyet ve kişi emniyeti her ferdin hakkıdır.

4 — Hiç kimse kölelik veya kulluk altında bulundurulamaz. Kölelik ve köle ticareti her şekliyle yasaktır.

5 — Hiç kimse işkenceye, zalimce, insanlık dışı, haysiyet kırıcı cezalara veya muameleye tabi tutulamaz.

6 — Herkes, her nerede olursa olsun hukuk kişiliğinin tanınması hakkını haizdir.

9 — Hiç kimse keyfi olarak tutuklanamaz, alıkonamaz veya sürülemez.

12 — Hiç kimsenin özel hayatı, ailesi, konutu veya yazışmasına karışılamaz. Şeref veya şöhretine saldırılamaz. Bu durumda kanunlar kişiyi koruyacaktır.

16 — Aile toplumun tabii ve temel varlığıdır. Toplum ve devlet tarafından korunmak hakkını kazanmıştır.

17 — Her şahıs tek başına veya başkalarıyle birlikte mal ve mülk sahibi olabilir. Hiç kimse keyfi olarak mal ve mülkünden mahrum edilemez.

19 — Her ferdin fikir ve ifade hürriyetine hakkı vardır.

20 — Herkes taşkınlık yapmadan toplanma ve dernek kurma ve derneğe katılma hakkını taşır.

23 — Herkesin çalışmaya, işini serbestçe seçmeye, adaletli ve elverişli çalışma şartlarına ve işsizlikten korunmaya hakkı vardır.

24 — Herkesin dinlenmeye, eğlenmeye, çalışma müddetini kısmaya ve ücretli tatile hakkı vardır.

26 — Herkesin eğitime hakkı vardır. Eğitim parasızdır. Hiç değilse ilk öğretim parasız ve mecburidir. Ana baba çocuklarının eğitimini seçmekte serbestir.

27 — Herkes kültürel ve bilimsel güzel sanat çalışmalarına katılabilir. Herkes sahibi bulunduğu bilim, edebiyat ve sanat eserlerinden doğan maddi ve manevi hakların sahibidir.

38 YILDIRIM KAPTAN, CAROL'U YEMEĞE DAVET ETTİĞİ ZAMAN, İKİSİNİN DE, CAROL'UN AMCASININ OĞLU MUCİT ALFİ'YE DAVET EDİLDİKLERİNİ ÖĞRENİP ŞAŞIRIR. BU ADAM KİMDİR, MERAK EDER.

YILDIRIM

KAPTAN

NE OLACAK ACABA ? ADETA MERAK ETTİM .
KORKMA, FENA BİR ŞEY OLMAYACAK...
YILDIRIM KAPTAN ŞAŞIRMIŞTI... ALFİ'NİN KENDİSİNE BİR OYUN YAPMASINDAN ÇEKİNİYORDU...

OTURDUM... GÖSTER BAKALIM NE OLACAĞINI ?

BU KOLTUK BENİM İCADIM OLAN BİR MADDEDENDİR... SAĞ KOLUNDA İKİ DÜĞME VAR. BİRİNCİSİNE BAS BAKALIM...

A... KOLTUK VÜCUDUMUN ŞEKLİNİ ALIYOR !
AYNI ZAMANDA ISINIYOR DA. SOĞUK HAVALAR İÇİN GAYET RAHAT DEĞİL Mİ ?.. ŞİMDİ İKİNCİ DÜĞMEYE BAS...

A..A... BU SEFERDE KOLTUĞU GAYET TATLI BİR SERİNLİK KAPLADI...
BEĞENDİNSE SENİN OLSUN. ŞİMDİ DE BENİMLE GARAJA GEL.

BU BENİM KATLANABİLİR YENİ OTOMOBİLİM.

KATLANABİLİR Mİ ŞAKA MI EDİYORSUN ?

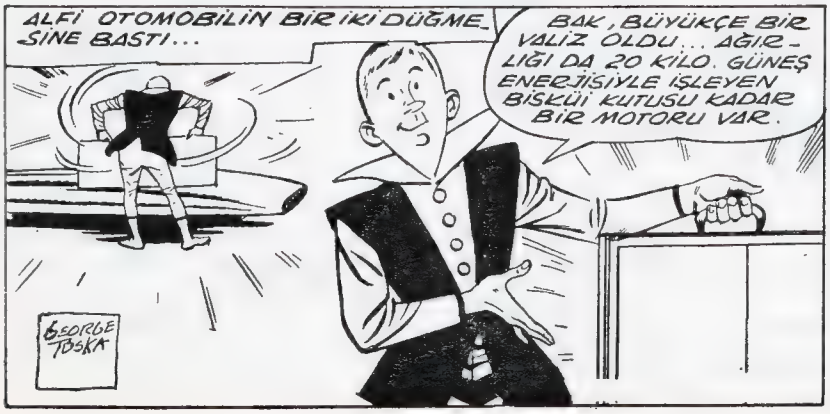
ALFİ OTOMOBİLİN BİR İKİ DÜĞMESİNE BASTI...
BAK, BÜYÜKÇE BİR VALİZ OLDU... AĞIRLIĞI DA 20 KİLO. GÜNEŞ ENERJİSİYLE İŞLEYEN BİSKÜİ KUTUSU KADAR BİR MOTORU VAR.
GEORGE TOSKA

SONRA ŞU PROJEKTÖR IŞIĞININ ALTINDA 3 DAKİKA TUT... PROJEKTÖRÜN ÖNÜNE NE RENK CAM KOYARSAN, O RENGİ ALIR.
DEVAMI VAR

Hasırcı Baba

Yazan: **Eflâtun Cem GÜNEY**

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde; develer top oynarken eski harman içinde... Bir memleketin birinde bir Padişah varmış. Ötekiler gibi öyle «ne oldum delisi» değil, akıllı mı dedin akıllı imiş. Her yeri güllük, gülistanlık gösteren vezirlerinin lâfına kanmaz; memleketin halini, ahvalini öğrenmek için yer yer gezer, dolaşırmış.

Günlerden bir gün, gene bir çevreyi gezip görecek, halkın nabzını yoklayıp, arzusunu öğrenecek olmuş.

Gününü gün etmeye bakan vezirlerinden biri, Padişahın gözüne girmek için mi, yoksa ortalığın halini onun gözünden saklamak için mi, nedir:

— «Padişahım» demiş, «Herkes kendi işinde, kendi aşında; yiyip, içip sağlığımıza dua ediyor. Tâ oralara kadar yorulmaya değmez, ille gitmeyi murat ederseniz, bu vezir kulunuzu da götürün; yorulduğunuz yere han yapamazsam bile, ayağınızın bastığı toprağa yüz sürerim.»

Padişah ne desin!

— «A benim vezirim» demiş, «Halkın nabzını yoklamak kolay mı; nabzın bir ucu insanın kalbine bağlı, bir dokundun mu, bir ah dinlersin. Bin derdin birine derman olabilirsen götürürüm ama, kimliğini belli etmezsen!»

Bu kavl ü karar üstüne demir çarık, demir âsa düşmüşler yola. Az gitmişler, uz gitmişler; dere, tepe düz gitmişler... Ne güllerin gün eylediği var, ne bülbüllerin düğün eylediği... Bir yanı sazlık, samanlık; bir yanı tozluk, dumanlık!

Ne ise, kâh yolculardan yol sorarak, kâh kervanlarla düşüp kalkarak dönmüş, dolaşmış; konmuş, konuşmuşlar alınlarında yazılı değil ya kim oldukları, elâlem ne bilsin! Kimi Felekten şikâyet etmiş, «ektiğimiz yeşermiyor, diktiğimiz gövermiyor» diye... Kimi saraydan şikâyet etmiş «vezirler kendi küplerini doldurmaya bakıyor, Padişahın gözü bunları görmüyor» diye. Kimi de, dert üstüne dert yanmış, Kırkharamilerin elinden... Eee taş olsa dayanmaz bunlara, dahasını dinlemeye yürek dayanır mı!

Dönüp gelirken yol üstünde bir dükkân, dükkânın içinde de bir hasırcı baba görmüşler, hasırın üstüne hasır gibi serilmiş, parmakları mekik gibi işliyor. Padişahla vezir başucuna dikilip durmuşlar ama adam başını kaldırıp da bakmamış bile...

Padişah, şöyle bir süzdükten sonra onu, konuşmaya başlamışlar:

— «Hasırcı baba; ne diye şu hasır üstüne hasır gibi seriliyorsun bu kadar? Dünyanın üstü varsa, altı da var!»

— «Ne yapayım, 12 yi, 32 ye yetiştiremiyorum!»

— «Öyleyse, erken kalksaydın!»

— «Erken kalktım ama, ele yaradı...»

—« Peki sana bir kaz göndersem, yolar mısın?»

— «Gökten ne yağdı da yer kabul etmedi...»

Bu kemküm den sonra, Hasırcı baba gene işinin üstüne eğilmiş; Padişahla vezir de tutmuşlar yolu... Derelerden yel gibi, tepelerden sel gibi geçerek saraya dönmüşler. Bir ara vezir:

— «Padişahım; Hasırcı babayla neler konuştunuz öyle? Ben o kapalı sözleri bir manaya yoramadım.» deyince, Padişah kaşlarını çatmış:

— «A vezirim, vezir dediğin insanların kalbinden geçeni gözlerinden okur; şu bir çift söze bile bir mana veremezseniz nasıl olur? Doğrusu yakıştıramadım size! İyisi mi, yol, yorgunluk demeyin, hemen dönüp gidin Hasırcı babaya. O, «leb» demeden «leblebi» yi anlıyan biri. Neler konuştuğumuzu, ne manalara koşulduğumuzu bir bir sorup öğrenin; bilmemek ayıp değil, öğrenmemek ayıp!»

Eee akılsız başın ayak çeker cezasını! Koca vezir, yokuşlarda ter dökerek, inişlerde tırnak sökerek Hasırcı babaya dönüp:

— «Merhaba!» demiş.

— «Hele merhaba sonraya kalsın, işim var» demiş adam.

— «Birşey danışacaktım size!» demiş vezir.

— «Danışacağını kör kadıya danış!» demiş adam...

Vezir, bakmış ki olacak gibi değil, «ben şimdi şu altın anahtarla onun ağzını açarım!» deyip bir kese altın atmış önüne, o zaman, Hasırcı baba hasırdan başını kaldırıp:

— «Ne danışmak istiyorsun babalık?»

— «Hasırcı baba; hani bir gün bir yol uğramıştık size. Yanımda da yaşlı, başlı çelebi yapılı biri vardı. Bazı sözler tekerleyip yuvarladınız onunla. Ben bunları bir manaya yoramadım, ne demeye geliyor bu sözler?»

— «O çelebi yapılı dediğin gün görmüş, umur görmüş bir adama benziyordu. Ne konuştuksa, tartıp teraziliyerek konuştuk. O beni anladı, ben onu; nasıl oldu da siz anlıyamadınız bunu, aklınızı peynir ekmekle yemediniz ya!»

— «Yemesine aklımı peynir ekmekle yemedim ama ben kitabı yüzünden okumaya alışmışım, öyle üstü kapalı sözlere bir anahtar uyduramıyorum. Yoksa, konuşmalarınız bugünkü gibi kulağımda, önceden önce o size: «Ne diye şu hasır üstüne hasır gibi seriliyorsun? Dünyanın üstü varsa, altı da var!» diye bir lâf etti değil mi? Bu, ne demeye geliyor?»

— «Bu sözle bana lâf dokundurdu o, lâf dokundurdu: «Ne diye işe bu kadar eğiliyorsun, dünyanın üstünü hasırla mı döşeyeceksin? İnsan çalışmasını bildiği kadar, yaşamasını da bilmeli; bir gün bu toprağın altına girecek değil miyiz?» demek istedi; anladınız mı?»

— «Ağzına sağlık Hasırcı baba; harfi harfine anladım şimdi. Bir var ki, o çelebi böyle demek isteyince size, dönüp ona: «Ne yapayım, 12 yi 32 ye yetiştiremiyorum» dediniz. Ben bu sözü de bir dala konduramadım; ne demeye geliyor bu?»

— «İlâhi babalık söz tek olmaz, çift olur. O üstün akıllı adam, ne diye kendimi bu kadar işe verdiğime dokununca, ben de «ne yapayım, 12 yi 32 ye yetiştiremiyorum» dedim. Bunda anlaşılmıyacak ne var: «Günde on iki saat durup dinlenmeden çalışıyorum ama, gene de geçinemiyorum. Elime geçen 32 dişime bile yetmiyor» demek istedim. Şimdi hangi dala taş attığımı anladınız mı?»

Deyince, vezirin parmağı ağzında kalmış:

— «Ağzına sağlık Hasırcı baba; elfi elifine anladım ama, birşey daha soracağım» demiş ama hasırcı baba bana mı dememiş, gene eğilip hasırını örmeye başlamış. Vezir bir daha sormuş. Hasırcı baba gene duymazlıktan gelmiş. Bakmış ki olacak gibi değil, bir kese altın atmış önüne gene dönüp bakmamış; bir kese daha atınca; Hasırcı baba, kaldırmış başını hasırdan:

— «Daha ne soracaksın babalık?»

— «Hasırcı baba, başınızı ağrıtıyorum ama, siz «12 yi 32 ye yetiştirmiyorum» deyince, o çelebi yapılı adam da size «erken kalksaydın» dedi. Ne demeye geliyor bu söz?

— «Doğrusu, o çelebi yapılı adam herşeyi ince eğirip sık dokumasını biliyor. İki el ile bir başını geçindiremediğimi anlayınca erken kalksaydın,

dedi. Bu sözle de erken evlenseydin; şimdi çoluk çocuğun yetişir; bir işin kulpundan da onlar tutardı. Gül gibi geçinip giderdiniz demek istedi. Bilmem bu da aklınıza yattı mı?

— «Yattı Hasırcı baba; yattı. Gerçekten, ne kadar ince eğirip sık dokumuş bizim çelebi ama, sizin dokuyuşunuza da diyecek yok doğrusu! O böyle deyince, siz de cevabı yapıştırdınız inceden ince «erken kalktım ama, ele yaradı!» diye... Yalana borcum ne, bunun da altından kalkamadım; ne demeye getirdiniz bu sözü?»

— «İlâhi babalık; sözün altını üstüne bağlarsan, ne demeye getirdiğimi hemencecik anlarsın, bu sözle ona: «Erken evlendim ama, veren Allah oğul evlât vermedi. Bir kızım oldu, o da evlendi, ele yaradı» demek istedim! Gayrı lâmı, cimi yok, anlamışsınızdır sanırım.» deyince, ağzı kulaklarına varmış vezirin:

— «Anladım hasırcı baba, anladım ama, son bir sualim daha var demiş ama, adam hiç de oralı olmamış. Onu söyletmenin yolunu buldu ya, bir kese altın atmış önüne, adam gene aldırış etmemiş; bir kese daha atmış, gene aldırış etmemiş; derken bir kese daha atmaz mı, hasırcı baba, kaldırmış başını hasırdan:

— «Daha bitmedi mi soracakların babalık?»

— «Bitiyor hasırcı baba; bitiyor. Bu, dedim dedilerin sonunu nasıl bir uca bağladınız? Dükkândan ayrılırken, bizim Çelebi damdan düşer gibi bir lâf etti ama, bir kulağımdan girdi, bir kulağımdan çıktı. O ne söyledi, siz ne cevap eylediniz?»

— «İlâhi babalık; ne söyliyecek o, halden anlar bir adam. Oğlum, uşağım olmadığını anlayınca: «sana bir kaz göndersem, yolar mısın? dedi. «Kaz» ı, «koz» anlıyacak kadar da kuş beyinli değilsiniz ya, açık, seçik, bir söz: «Sana, kaz misali aptal birini göndersem, biraz tüyünü, teleğini yolar mısın, yani dünyalık bir şey koparabilir misin?» demek istedi. Ben de «gökten ne yağar da yer kabul etmez!» diye karşıladım. Senin anlıyacağın: ben bir güne bir gün kimsenin bir teline, puluna dokunmadım ama, böyle aptal biri gelir de kendiliğinden tüyünü, telini dökerse, ne denir; yağan yağmura yağma denir mi? Hangi bağrı yanık toprak gökten rahmet istemez! dedim. Doğrusu sözünde duran bir adammış o, elinden geleni yaptı, ben de, dilimden geleni yaptım. Aptal kaz yolundu, kuşa benzedi!» deyip vezirin yüzüne bir tuhaf bakmaya başlamış. Hasırcı baba böyle bakınca, kara vezirin yüzü karardıkça kararmış, morardıkça morarmış ve sonra :

— «A Hasırcı baba; ne diye öyle bir tuhaf bakıyor, tepeden tırnağa süzüyorsunuz beni? Dilinizin altındaki ne? sakın o aptal kaz...» demeye kalmamış, Hasırcı baba:

— «Tam üstüne bastınız babalık; yüzünüze karşı demeye dilim varmıyor ama, huyum batsın dobra dobra konuşmayı severim ben. Aptal kaz yerine konulmasanız, tutar da sizi gönderir mi idi o büyük başlı adam? Gene de ben bir telinize dokunmadım ama, aptallığınıza doymayın; siz kendiliğinizden tüyünüzü, telinizi döktünüz..» deyince, kara vezir yıldırımla vurulmuşa dönüp:

— «Aman Hasırcı baba eline, ayağına düştüm. Tek o altı kese üstüne altı daha vereyim; kaz misali yolunduğumu elâlem duymasın; ben Padişahın veziriyim!» diye yalvarıp yakarmıya başlamış.

O zaman Hasırcı baba:

— «A akıllı Padişahın akılsız veziri» demiş. «Ben adamı gözünden tanırım. Daha ilk bakışta sizi de, Padişahınızı da tanıdım, tanıdım ama, ben bir sır küpüyüm. Kimselere ağzımı açmadım, gene de açmam. Merak etmeyin ama gören göz kılavuz istemez. Siz kendinize göz kulak olun, kendinize... Ha, bir de benim bu kadar para ile yapılacak işim yok; bir kese altın yeter de artar bile, dükkânımı, tezgâhımı dizmeye, dünyanın üstüne hasır döşeyecek değilim ya! Şu beş keseyi alın benim elimden ve gidip söyleyin benim dilimden; Padişah, bu kese kese altınlarla yıkılan ocakları yeniden yapsın, sönen ocakları yeniden yaksın... Sakın, bu sözlerimi kulağınızın ardına atmayın; kuşlarım var benim, kuşlarım... Gelir haber verirlerse, karışmam ha! bu sır küpü taşar, dökülür sonra.»

Kara vezir dersini aldı ya, süklüm, püklüm çekilip gitmiş ama, bir ayağı gitmiş, bir ayağı gitmemiş, öyle ya, şimdi padişahın yüzüne ne yüzle çıkacak! Onun orasını ne siz sorun, ne ben söyleyim. O günün üstünden üç gün geçmiş, geçmemiş, üç atlı gelip Hasırcı babanın kapısına dikilmiş. Selâm, sabahtan sonra, içlerinden biri:

— «Hasırcı baba!» demiş. «Günün birinde Padişahımız size bir aptal kaz göndermiş. Siz de, elinize sağlık, tüyünü teleğini yolmuşsunuz ama, bir türlü piştiği, pişeceği yok. Saraydan sizi bekliyorlar!» deyince, Hasırcı baba, neye uğradığını bilememiş. Hayırlısı Allahtan deyip getirdikleri samur kürkü giymiş, çektikleri gümüş eğerli ata binmiş; derelerden sel gibi, tepelerden yel gibi geçerek gelip görmüş ki, ne görsün, saray şehri, bir ana baba günü sanki. Yedisinden yetmişine kadar, kim var, kim yoksa meydanda... Padişah al bayrak kaldırıp davullar döğdürerek karşılamış Hasırcı babayı:

— «Gel benim vezirim, gel; şu dünyayı kalbur üstüne koyup elesem, senin gibi birini daha bulamam; sen insanı gözünden tanırsan, ben de sözünden tanırım, sözünden! Söz de kalbin aynasıdır! Vezirlik yakışırsa ancak sana yakışır. İşte hazinemin anahtarı, yerden göğe kadar da izin sana... Köprüler yap, gelsin, geçilsin.. Çeşmeler yap, şerbet gibi içilsin, daha da ne yaparsan yap, şu memleketin yüzünü bir güldür. Dünya, ahiret yüzün ak olsun, ak yürekli vezirim benim» demiş.

Hasırcı baba ak vezir olup vezirlik postuna oturduktan sonra ne küpünü doldurmayı düşünmüş, ne de bir dolap çevirmeyi! Geceyi gündüze katarak memleketi öyle bir dirlik düzenliğe kavuşturmuş; öyle bir dirlik, düzenliğe kavuşturmuş ki, görenlerin parmağı ağzında kalmış. Padişah da sevinip seyran eylemiş, yazanlar da yazıp destan eylemiş; cümle âlem ermiş muradına; biz çıkalım gerevetine! Gökten üç elma daha düştü, kimin ne muradı varsa, onun başına...

FRANCESCO RUSSO: Via Roma 128, Zafferana Etnea (Catania) — İTALİA. **(Her konuyla ilgileniyor. Fransızca ve İtalyanca biliyor.)**

MARCİA MENARD : 1906 Michael St. Albeville — U.S.A. **(15 yaşında. İngilizce ve İtalyanca biliyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

SİLVANA ALBANO : Via A. Veneziano 98, Palermo — İTALİA. **(14 yaşında. İtalyanca biliyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

FRANCESCO D'ELİA: Via Salandra 49 -137, Messina - İTALİA. **(Dünyanın her tarafındaki yaşıtlarıyle kartpostal değişmek istiyor. İtalyanca biliyor.)**

NURETTİN PEKER : İstiklâl Mah. 212 sokak. No. 21, Kat 3 ADANA. **(15 yaşında lise öğrencisi. Her konuyle ilgileniyor.)**

LEVENT AYTAÇLAR: Dinkçiler Mah. Atalar Cad. No. 127/A — BALIKESİR. **(16 yaşında lise öğrencisi. Pul biriktiriyor. İngilizce biliyor. Dış ülkelerdeki kardeşleriyle eşanj yapmak istiyor.)**

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Siyah tenli olan kimselere denir, 4) Kışın olur, 5) Nota, 6) Askerlikte bir sınıf, 8) Dans-lı ve içkili yer, 9) Minelî, 12) Erkek isml, 15) İyi, 16) Bir hayvan, 17) Süs eşyası yapılan kıymetli bir taş.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Bir nevi şeker, 2) Tren yolu, 3) Nakil araçlarından, 5) yazın kuruyan küçük çay ve yatağı, 7) Düşmemesi için bir yere tutturmak, 10) Manda yavrusu, 11) Baston, 13) Bir göz rengi, 14) Köpek.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA: 1) Merinos, 2) Deniz, Laf, 3) Benek, Kulak, 4) Melez, Zor, Rom, 5) Kim, Pey, Buz, 6) Kelek, Fok, 7) Nasihat.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Bek, 2) Delik, 3) Menemen, 4) Enez, La, 5) Rik, Pes, 6) İz, eki, 7) Koy, 8) Olur, Fa, 9) Sal, Bot, 10) Faruk, 11) Koz.

OKUYUCU KÖŞESİ

KIR ÇİÇEĞİ

Bir çayır üzerinde
Açmıştı küçük çiçek,
Hayatı doyasıya
Kucaklamak istiyordu.
Ama
Bütün ümitleri mahvoldu.
Bir evin vazosunda
Sararıp cansız kaldı.

(Ayrancı İlkokulu 2/B öğrencisi - ANKARA)
NURCAN ALTUĞ

OKUMA SEVGİSİ

Halk kütüphanesinde
Açılmış bir sergi:
Raf raf hikâyeler,
Raf raf serüvenler,
Bilgi dolu dergiler.
Bizi alıp buradan
Başka ülkelere
götürür,
Okuyan bin yerde
yaşar,
Okumayan cahilliğe
düşer.

HAKAN KONUK
(Bahçelievler, No. 140 ANTALYA)

K Ö Y Ü M

Şipşirin bir köyüm var,
Merasında yayılır kuzular,
Ortasında kıvrıla kıvrıla akar deresi,
Harmanda sürer köylüler düvenlerini.
Her taraf yeşil,
Işıl ışıl...
Sevimli güzel köyüm,
Senden ayrılıyorum diye
Bak ne kadar üzgünüm...

NURAN ALTUĞ
(Ayrancı İlkokulu 4/A öğrencisi - ANKARA)

BURCU DÖGERLİ
(Atatürk İlkokulu, 5/B öğrencisi FETHİYE)

DEDEM

Benim dedem, güzel dedem!
Saçları bembeyaz,
Yüreği elmas,
Yaramazlık hiç gözünden kaçmaz.
Dedemin bastonu meşe,
Hergün gider gelir kahveye,
Benim dedem, güzel dedem.

★

KIŞ BABA

Yine geldi kış baba,
Yine başladı soğuklar,
Durmadan yağıyor yağmurlar,
Arasıra düşüyor lâpa lâpa kar...
Ne de güzel kardan adam
yapılıyor,
Kartopu oynanıyor ne tatlı...
İşte yine getirdik kışı!

ELİF BAYSAL
(Hasan Halife Mah. Çiftekumrular Sok. Uluşan Apt. Da. 14, Fatih - İST)

KARDEŞİM GAMZE'YE

Yanaklarında gamzeler belirir gülerken,
Kuşlar gibi cıvıldarsın konuşurken,
Bir umut ışığıdır gözlerin,
Sevinçle parlar çocuk yüzün,

Lüle lüle saçlarınla,
Ne de güzelsin,
Beyaz esvabınla
Ufak bir geline benzersin...

KELEBEK

Artık sabah oldu,
Kelebekler, uyanın!
Çiçek çiçek dolaşırsınız,
Hiç yorulmazsınız, akşama kadar...
Tülden kanatlarınız,
Çayırlara renk katar...
Artık sabah oldu,
Kelebekler, uyanın!

KERİMAN ÖZGÜL
(2. Mimar Kemal İlkokulu, Yenişehir - ANKARA)

İNDİRİMLİ KİTAP KAMPANYASINDAN YARARLANAN KARDEŞLERİMİZE...

DOĞAN KARDEŞ'in yayınlarını «İndirimli Kitap Kuponları» ile kardeşlerine yüzde 20 ucuza verdiğini öğrenmiyenimiz kalmadı. Bir yıldan beri uygulanan bu kampanyadan ucuz ve iyi kitap okumak isteyen onbinlerce kardeşimiz yararlandı ve bundan sonra da yararlanacaktır. Ancak sürekli uyarmalarımıza rağmen kuponla bizden kitap isteyen kardeşlerimizden bazılarının hâlâ indirimli kitap bedeli olan posta pullarını adi postayla yolladıkları görülmektedir. Kitap isteme mektuplarının postada kaybolmaması ve kardeşlerimizin zarara uğramamaları için bunları TAAHHÜTLÜ olarak yollamalarını bir defa daha hatırlatırız.

Bilmece Bildirmece

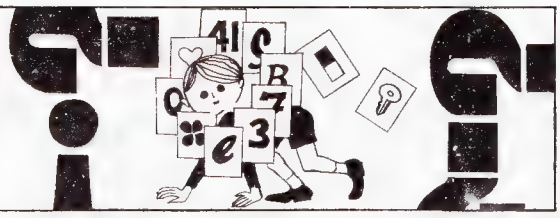

BİRAZ SONRA ORMANA GİRMİŞLERDİ...
KURTULDUK DEMEKTİR. ARTIK BİZİ KOLAY BULAMAZLAR!
O KADAR GÜVENME, MAT. İZİMİZİ BULURLAR SANIYORUM!
BÜTÜN KUVVETLERİ SEFERBER ETTİM, BLEK.
ZODYAK YAKALANMALIDIR.. DÜNYALILAR BİZİM YAKUT GEZEGENİNE EL ATTIĞIMIZI, BURADA İLK İNSANLARI KÖLE OLARAK ÇALIŞTIRDIĞIMIZI ÖĞRENİRLERSE MAHVOLURUZ!
ÖRTÜNME İŞLEMİNE HEMEN BAŞLAYALIM!
BİRAZ SONRA ÖRTÜNME BAŞLADI..
BÖYLECE, ORADA MAKİNE ADAMLARIN BULUNDUĞU DÜNYADAN GELECEK OLANLARIN GÖZLERİNDEN SAKLANACAKTI...
BU SIRADA MAKİNE ADAMLAR STİF'LE ARKADAŞLARININ İZİNİ BULMUŞLARDI...
YAKLAŞIYORLAR! HIZLI, DAHA HIZLI!
ORMANI ATEŞE VERİYORLAR! YANACAĞIZ!
ŞİMDİ ATEŞ EDEBİLİRİZ!
MAKİNE ADAMLAR İKİ ATEŞ ARASINDA KALMIŞLARDI..
AKŞAM OLMUŞ, STİF'LE ARKADAŞLARI ORMANIN KUYTU BİR KÖŞESİNE GELMİŞLERDİ..
BAKIN, BAKIN! İLK İNSANLAR!
ONLARLA DAHA İYİ ANLAŞACAĞIMIZI SANIRIM... GELİN BİRAZ YAKLAŞALIM...
FAKAT
STİF!

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 58 | 4 Aralık 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

BİRAZ SONRA ORMANA GİRMİŞLERDİ...
KURTULDUK DEMEKTİR. ARTIK BİZİ KOLAY BULAMAZLAR!
O KADAR GÜVENME, MAT. İZİMİZİ BULURLAR SANIYORUM!
BÜTÜN KUVVETLERİ SEFERBER ETTİM, BLEK.
ZODYAK YAKALANMALIDIR... DÜNYALILAR BİZİM YAKUT GEZEGENİNE EL ATTIĞIMIZI, BURADA İLK İNSANLARI KÖLE OLARAK ÇALIŞTIRDIĞIMIZI ÖĞRENİRLERSE MAHVOLURUZ!
ÖRTÜNME İŞLEMİNE HEMEN BAŞLAYALIM!
BİRAZ SONRA ÖRTÜNME BAŞLADI...
BÖYLECE, ORADA MAKİNE ADAMLARIN BULUNDUĞU DÜNYADAN GELECEK OLANLARIN GÖZLERİNDEN SAKLANACAKTI...
BU SIRADA MAKİNE ADAMLAR STİF'LE ARKADAŞLARININ İZİNİ BULMUŞLARDI...
YAKLAŞIYORLAR! HIZLI, DAHA HIZLI!
ORMANI ATEŞE VERİYORLAR! YANACAĞIZ!
ŞİMDİ ATEŞ EDEBİLİRİZ!
MAKİNE ADAMLAR İKİ ATEŞ ARASINDA KALMIŞLARDI...
AKŞAM OLMUŞ, STİF'LE ARKADAŞLARI ORMANIN KUYTU BİR KÖŞESİNE GELMİŞLERDİ...
BAKIN, BAKIN! İLK İNSANLAR!
ONLARLA DAHA İYİ ANLAŞACAĞIMIZI SANIRIM... GELİN BİRAZ YAKLAŞALIM...
FAKAT...
STİF!

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 58 | 4 Aralık 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(3) STİF ZODYAK ATEŞTOP'LA ÇIKTIĞI BİR KONTROL GEZİSİNDE YABANCI BİR GEMİYE RASTLAMIŞ, BUNUN İÇİNDE MAĞARA ADAMLARI OLDUĞUNU GÖRMÜŞTÜ. GİTTİKLERİ YAKUT GEZEGENİNDE İSE, MAKİNE ADAMLAR ONLARI TUTSAK ALDILAR...

BUNLARI DA KÖLELERİN YANINA GÖTÜRÜN!

BAŞÜSTÜNE BAŞKAN BLEK!

STİF ARKADAŞLARI İLE GÖTÜRÜLÜRKEN ONLARA GİZLİCE FISILDADI...

JET OTOLARIMIZI UNUTTULAR. BEN İŞARET VERİNCE HEMEN ARABALARA KOŞUN!

HAYDİ!

STİF YUMRUĞUYLA İKİ MAKİNE ADAMI DAHA YERE YUVARLAMIŞTI...

GEL VENÜS!

MAT, JET OTOSUNA ATLAYINCA, ARABANIN IŞIN TABANCASINI DÜŞMANA KARŞI KULLANDI.

STİF ÇOK TEHLİKELİ BİR ANDA KURTULMUŞTU...

ÇABUK STİF!

ÜÇ ARKADAŞ KAÇARLARKEN OPARLÖRLER ORTALIĞI İNLETTİ...

KENDİMİZİ ORMANA ATALIM, ÇOCUKLAR!

DİKKAT! DİKKAT! DÜNYALILAR KAÇIYORLAR. YAKALANIP ÖLDÜRÜLMELİDİRLER!

(Devamı son sayfada)

BİRAZ SONRA ORMANA GİRMİŞLERDİ...
KURTULDUK DEMEKTİR. ARTIK BİZİ KOLAY BULAMAZLAR!
O KADAR GÜVENME, MAT. İZİMİZİ BULURLAR SANIYORUM!
BÜTÜN KUVVETLERİ SEFERBER ETTİM, BLEK.
ZODYAK YAKALANMALIDIR.. DÜNYALILAR BİZİM YAKUT GEZEGENİNE EL ATTIĞIMIZI, BURADA İLK İNSANLARI KÖLE OLARAK ÇALIŞTIRDIĞIMIZI ÖĞRENİRLERSE MAHVOLURUZ!
ÖRTÜNME İŞLEMİNE HEMEN BAŞLAYALIM!
BİRAZ SONRA ÖRTÜNME BAŞLADI...
BÖYLECE, ORADA MAKİNE ADAMLARIN BULUNDUĞU DÜNYADAN GELECEK OLANLARIN GÖZLERİNDEN SAKLANACAKTI...
BU SIRADA MAKİNE ADAMLAR STİF'LE ARKADAŞLARININ İZİNİ BULMUŞLARDI...
YAKLAŞIYORLAR! HIZLI, DAHA HIZLI!
ORMANI ATEŞE VERİYORLAR! YANACAĞIZ!
ŞİMDİ ATEŞ EDEBİLİRİZ!
MAKİNE ADAMLAR İKİ ATEŞ ARASINDA KALMIŞLARDI..
AKŞAM OLMUŞ, STİF'LE ARKADAŞLARI ORMANIN KUYTU BİR KÖŞESİNE GELMİŞLERDİ...
BAKIN, BAKIN! İLK İNSANLAR!
ONLARLA DAHA İYİ ANLAŞACAĞIMIZI SANIRIM... GELİN BİRAZ YAKLAŞALIM...
FAKAT
STİF!

(Devamı var)